

میدون و سوفیا

۱۹۸۵سکه

پوریا عالمی

- بابای سوفیا گفت: مهریه باید سال تولد سوفیا باشد.

گفتم: یعنی چی؟

گفت: یعنی ۱۹۸۵ سکه.

گفتم: سوفیا توی برازجون به دنیا آمده،

سالش را به نیویورک حساب می‌کنید؟

گفت: همینکه که هست. سکه اینجا سه میلیون تومان شده و ما باید بین‌المللی فکر کنیم تا رشد کنیم!

گفتم: اگر سکه جای گران شدن، می‌شد ۱۰ هزار تومان چی؟

بابای سوفیا گفت: آن‌وقت روز تولد و ماهش را هم اضافه می‌کردم؛ یعنی ۱۹ میلیون و ۸۵۱ هزار و ۲۳۰ سکه.

گفتم: مصیبت را شکر. سوفیا که روز سی‌ام ماه ۱۲ به دنیا نیامده.

بابای سوفیا گفت: من دوست داشتم آن‌موقع به دنیا بیاید! تقصیر مادرش و دکترش شد!

گفتم: ولی خود سوفیا به مهریه اعتقاد ندارد.

بابای سوفیا گفت: جوان‌های این دوره‌زمانه به چی اعتقاد دارند؟ هان؟ ما بزرگ‌تراها باید معتقد باشیم.

گفتم: ولی سوفیا برای برابری حقوق زن و مرد تلاش می‌کندها.

بابای سوفیا گفت: مالیدی. تو حالا هروقت توانستی مهریه بدهی، بیا بگو من هم مهریه می‌خواهم.

گفتم: متقاعد شدم. و رفتم به سمت افق تا توی غروب خورشید زندگی کم‌وگو ر شوم.

تجربه دیگران

۸۰درصد بدون حمام

گاردین: بررسی‌های یک مؤسسه خبریه در انگلیس نشان می‌دهد که شماری از دانش‌آموزان دبستانی در این کشور به دلیل ناتوانی مالی والدینشان برای خرید مواد شوینده با مشکل فقر بهداشتی روبه‌رو هستند و بهداشت فردی مناسبی ندارند. به گزارش ایسنا، ۴۳ درصد از والدینی که در این نظرسنجی شرکت کردند، اعلام کردند به دلیل عدم توانایی در خرید مواد شوینده مجبورند فرزندان خود را بدون انجام نکات بهداشتی اولیه به مدرسه ببرند و ۱۸ درصد نیز اعلام کردند که فرزندانشان در دو روز متوالی مجبور به استفاده از همان لباس‌های زیر قبلی هستند.

مدارس نیز مجبور به حمایت از خانواده‌هایی شده‌اند که به دلیل مشکلات مالی مجبور به انتخاب میان وعده غذایی یا مواد شوینده و بهداشتی هستند. به‌طورکلی معلمان اعلام کرده‌اند آنها مجبورند هفته‌ای یک‌بار مواد شوینده اولیه مانند پودرهای شست‌وشو، صابون و شامپو

را برای دانش‌آموزان از بودجه مدرسه یا به هزینه خود فراهم کنند. طبق اعلام معلمان ابتدایی در این نظرسنجی، ۶۳ درصد از دانش‌آموزان با لباس‌هایی کثیف، ۴۷ درصد از آنها بدون مسواک‌زدن و ۸۰ درصد از آنها بدون استحمام در کلاس‌ها حضور می‌یابند. معلمان و کارشناسان برجسته ضمن ابراز نگرانی در مورد تأثیرات منفی عدم رعایت بهداشت فردی بر عزت نفس دانش‌آموزان اعلام کردند: بسیاری از این کودکان به دلیل عدم رعایت مسائل بهداشتی مورد آزار و اذیت و تمسخر دیگر دانش‌آموزان قرار می‌گیرند. یک روان‌شناس کودک در این ارتباط می‌گوید: هیچ کودکی دوست ندارد به دلیل عدم رعایت بهداشت فردی مورد سرزنش قرار بگیرد و در صورت مورد شتمات قرارگرفتن، علاقه خود به مدرسه‌رفتن و تحصیل را از دست می‌دهد.

یافته‌ها نشان می‌دهند ۳۶ درصد از معلمان شرکت‌کننده در این نظرسنجی، خمیر دندان، ۲۹ درصد صابون، ۲۷ درصد محصولات مربوط به درمان شپش سر و ۲۷ درصد نیز مسواک مورد نیاز دانش‌آموزان را خود برای آنها فراهم می‌کنند. این معضل تا جایی شدید شده است که برخی مدارس تصمیم گرفته‌اند با هزینه خود ماشین لباسشویی در مدارس تعبیه کنند تا دانش‌آموزان لباس‌های کثیف خود را در مدرسه بشویند.

روزنامه شتر

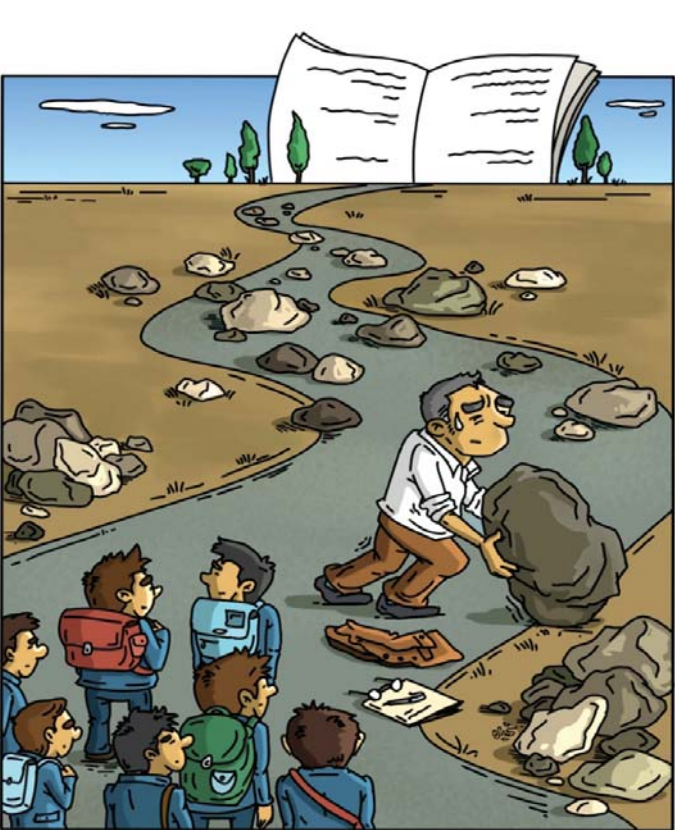
دوشنبه ۱ مرداد ۱۳۹۷ = ۹ ذی‌القعدة ۱۴۳۹ = ۲۳ جولای ۲۰۱۸
سال یازدهم = شماره ۳۲۰۱ = ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۱۱ = اذان مغرب ۲۰:۳۶ = اذان صبح فردا ۴:۲۶ = طلوع آفتاب ۶:۰۶

روزنفر۱

کارتون خواب

سهیل محمدی

ایلنا : حذف بند مربوط به سختی کار معلمان عادلانه نیست .

نگاه سبز

درخواست از رئیس‌جمهور!

را در نظـر می‌گیرند. مطابق ماتریس شکل‌گرفته از براینـد مؤلفـه‌های ذکرشده، درحالی‌که یک کیلومتر پیـموده‌شده با خودرو برای جامعه ۰۰۱۵ یورو هزینه دارد، هر یک کیلومتر پیـموده‌شده با دوچرخه نه‌تنها هزینه‌ای به شهر تحمیل نمی‌کند، بلکه ۰۰۱۶ یورو درآمد هم تولید می‌کند.

راستی با چنین پژوهش‌ها و استدلال‌های روشنی، شما فکر می‌کنید چرا هنوز در برخی شهرهای ایرانی نه‌فقط تلاشی درخور برای ترویج دوچرخه‌سواری نمی‌شود، بلکه طرفداران نفی خودرومحوری را به چالش هم می‌کشند! آن هم در شرایطی که همه باید خود را برای یک مقابله هوشمندانه و جانانه با قدری دونالد ترامپ آماده کرده و علاا از اقتصاد

مقاومتی و سادезیستی حمایت کنیم. کاش حسن روحانی در این حوزه خود شخصا وارد شده و از مدیران ارشدش بخواهد مصداق سادезیستی و رعایت هنجارهای اقتصاد مقاومتی را با ترویج دوچرخه‌سواری عینیت بخشد.

پرنده آبی

عذاب وجدان استفاده از آب

در این روزها که وضعیت آب و برق دچار مشکلات عدیده شده است و در این روزگار که در گوشه کشور بزرگمان خبری درباره دعواهایی بر سر آب می‌شود، مردم خود بار دیگر به میدان آمده‌اند تا تجربیات خود از صرفه‌جویی را دوباره با یکدیگر در میان بگذارند. سه، چهار سال پیش بود که جنبشی در بین مردم راه افتاد و هرکس از صرفه‌جویی‌های کوچکی که انجام می‌داد به دیگران اطلاع می‌داد. اما اکنون روزگار بدبینی است. الان گاه پیش می‌آید که تذکر بی‌بیا نکته‌ای با واکنش‌های منفی و عصبی و حتی دادوبیداد همراه می‌شود، خبرهای راست یا ناراستی که درباره صادرات آب به کشورهای همسایه منتشر می‌شوند، دلالت بر این‌موضوع دارد و در سخنان مردم به آن اشاره می‌شود. برخی هستند که وقتی خیلی ساده از آنان خواسته می‌شود برای شستن ماشین یا پیاده‌رو از آب لوله‌کشی استفاده نکنند یا به کارواش مراجعه کنند جواب می‌دهند، پولش را می‌دهم یا اینکه من استفاده نکتم که صرف دیگران شود، خب صادرات آب را قطع کنند. عده‌ای البته یادآوری می‌کنند: «درست

سلام به فردا

نقش مطبوعات در شفافیت اقتصادی

منبع مشخصی دارند، می‌شوند. این مشکلی است که بدنامی بیشتری برای کشور و دستگاه‌های اداری کشور ایجاد می‌کند و آن خاصیت پاک‌کردن، صاف‌کردن و اصلاح‌کردن بخش‌های فاسد اقتصادی را هم از بین می‌برد.

قانون اساسی الزام کرده است که همه درآمدهای دولت واریز به خزانه شود. هرگونه درآمدی از هر شرکتی بیشتر از ۵۱ درصد آن متعلق به دولت یا بخش عمومی کشور است، باید به خزانه عمومی برود. با مشخص‌بودن برنامه‌ها و هزینه‌ها و قابلیت تطبیق با معیارهای اقتصادی، فساد ایجادشده از سوی شرکت‌ها، بنگاه‌ها، تعاونی‌ها و... از بین می‌رود. اگر به اصول قانون اساسی در مورد درآمد و هزینه‌کردن اعتبارات متعلق به دولت یا شرکت‌های وابسته به دولت یا نهادهای عمومی و مانند آنها توجه نشود، گرفتار این‌گونه فسادها می‌شویم. وظیفه مطبوعات این است که با آگاهی از مصوبات و پیگیری هزینه‌ها و درآمدها در شرکت‌های بزرگ و نهادهای به ایجاد شفافیت در حوزه اقتصادی کمک کنند.

محمدرضا بهزادیان

مطبوعات آزادی که اجازه داشته باشند با پذیرش مسئولیت، حقایق آشکار و پنهان را در‌باره آنچه در عرصه‌های اقتصادی به اطلاع عامه مردم برسانند، به‌صورت طبیعی خیلی بُرنده‌تر از دستگاه‌های متولی می‌توانند مانع بروز فساد، خصوصا از ناحیه وابستگان به دولت و سایر دستگاه‌ها شوند. متأسفانه بر اساس آنچه در ۱۹ سال گذشته بر مطبوعات ما گذشته و اصلاحی که در سال ۱۳۷۸ به مطبوعات وارد شد و نوع مجوزدادن به مطبوعات، نهایتا مطبوعات را چنان محافظه‌کار کرده است که وقتی وارد مقوله‌ای می‌شوند که موضوع پیشاپیش به عرصه اجتماع کشیده شده باشد، بنابراین مطبوعات نمی‌توانند تأثیر لازم را داشته باشند. هر یک از ما اگر هر مسئولیتی داشته باشیم و هر نوع تخلفی

یادداشت

ترامپ درباره اتحادیه اروپا اشتباه می‌کند

خاویر سولانا*

نشست سالانه ناتو در ماه جاری آخرین قطعه از یک رشته دراز اختلافات میان دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا و متحدان اروپایی آمریکا بود. ترامپ در اجلاس سال گذشته از تأیید اصول دفاع جمعی تحت ماده ۵ پیمان آتلانتیک شمالی که مبنای اتحاد ترنس‌آتلانتیک (دو سوی اقیانوس اطلس) است، خودداری کرد. ماه گذشته نیز ترامپ نشست G7 را به هم ریخت و هفته گذشته که حاضر نشد از ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در اجلاس هلسینکی کمترین انتقادی کند، تنش‌های بیشتری به وجود آورد و خود هدف انتقادهای شدیدی قرار گرفت. ترامپ هفته گذشته در نشست ناتو در بروکسل نه تنها خواستار آن شد که تمام اعضای ناتو فوراً حداقل دو درصد تولید ناخالص داخلی خود را به امور دفاعی اختصاص دهند؛ بلکه پیشنهاد کرد که این هزینه‌ها در نهایت به چهار درصد از تولید ناخالص داخلی برسد. پیشنهاد اخیر نشدنی است، نه فقط به خاطر آنکه دولت‌ها را با مشکلات بودجه‌ای مواجه می‌کند بلکه سبب عدم تعادل سیستماتیک نظامی در قاره می‌شود. اگر قرار باشد چهار درصد از تولید ناخالص داخلی به بودجه نظامی اختصاص یابد، این رقم برای آلمان حدود ۴۰ میلیارد یورو (۴۶ میلیارد دلار) بیشتر از فرانسه خواهد بود. در زمانی که ناپایداری‌های بین‌المللی رشدی روزافزون پیدا کرده، ضروری است که ما اروپایی‌ها از خود در مقابل حملات مخرب دفاع کنیم و دستاوردهای جمعی‌مان را حفظ کنیم. اما این بدان معنا نیست که از خود انتقاد نکنیم. تقاضای دو درصد ترامپ نه بی‌بایه است و نه بی‌سابقه. رئیس‌جمهور قبلی ایالات متحده نیز از کشورهای اروپایی خواسته بود هزینه‌های دفاعی خود را افزایش دهند. در سال ۲۰۱۴ اعضای ناتو که دو درصد از تولید ناخالص داخلی خود را صرف دفاع نکرده بودند، متعهد به انجام این کار تا سال ۲۰۲۴ شدند. با این حال و با وجود پیشرفت قابل‌ملاحظه، باید منتصف باشیم و بگویم برخی از کشورها هنوز با این هدف فاصله بسیار دارند. مسئله فراتر از نیاز به حفظ همبستگی با متحدان‌مان است و منافع اروپا ایجاب می‌کند که مسئولیت امنیت خود را بر عهده بگیرد. هم تهدیدهای خارجی رو به گسترش دارند و هم تهدیدهای داخلی و این تهدیدها روزه‌روز بیشتر در هم تنیده می‌شوند. یک مثال پارادایمی جنگ در سوریه است: ترازوی انسانی وحشتناکی که بیش از هفت سال است مردم این کشور را تحت تأثیر قرار داده، بحران پناه‌جویان را به‌راه انداخته است که پایه‌های اتحادیه اروپا را می‌لرزاند. بودجه نظامی کل اتحادیه اروپا پس از آمریکا در مقام دوم قرار دارد و تقریباً چهار برابر بودجه نظامی روسیه است. مهم این است که این منابع چگونه سرمایه‌گذاری می‌شود و آیا ما ظرفیت و زیرساخت لازم برای تسهیل مأموریت مشترک ناتو و نیروهای عملیاتی ایالات متحده در داخل و اطراف قاره را داریم یا نه. ترامپ در این مورد اشتباه می‌کند که می‌گوید ناتو به کشورها امکان می‌دهد تا از ایالات متحده سوءاستفاده کنند و در عوض، کمتر بپردازند. هیچ‌کس انکار نمی‌کند که تضمین‌های امنیتی ایالات متحده نقش مهمی در بازدارندگی از درگیری‌های نظامی ایفا می‌کند. اما ایالات متحده نباید فراموش کند که دیگر کشورهای عضو ناتو به تعهد خود به دفاع مقابل پایبندند و اولویت‌های ایالات متحده را در نظر دارند. در واقع، تنها زمانی که ماده ۵ مورد استفاده قرار گرفت، پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در ایالات متحده آمریکا بود. ناتو خیلی زود پس از آن به درخواست سازمان ملل نیروی بین‌المللی برای کمک به امنیت افغانستان ارسال کرد که طولانی‌ترین مأموریت در تاریخ این ائتلاف است. اروپا مدام تلاش می‌کند که متحذ باارزشی برای ایالات متحده باشد. اتحادیه اروپا در دسامبر ۲۰۱۷ (ژوئ ۱۹۶) سازمان همکاری‌های دائمی ایجاد کرد که به کشورهای شرکت‌کننده اجازه می‌دهد تا قابلیت‌های دفاعی مشترک را به‌طور مؤثرتری در اختیار داشته باشند. سازمان همکاری‌های دائمی همچنین پیشرفت اتحادیه اروپا به سوی دستیابی به استقلال استراتژیک را همانطور که در «استراتژی جهانی» در سال ۲۰۱۶ مشخص شده است، تسریع خواهد کرد. با تقویت پایه اروپایی ناتو، ایالات متحده شریک دفاعی حتی قابل اطمینان‌تری خواهد داشت که مجهز به امکانات و فناوری‌های پیشرفته است. کاستن از برانگندگی صنایع دفاعی اروپا باعث افزایش رقابت در آن خواهد شد که برای جلوگیری از شکاف تکنولوژیکی میان اروپا و ایالات متحده ضروری است. خوشبختانه، چنین ابتکاری تحت سیاست مشترک دفاعی و امنیتی اتحادیه اروپا حمایت گسترده مردم اروپا را به‌همراه دارد. برای اروپاییان رویکرد جمعی و سازنده برای هزینه‌های دفاعی همیشه قانع‌کننده‌تر از هر گونه اجباری از سوی متحدان ما است. اما ترامپ مانع این تلاش‌های مشترک شده است. او به شیوه‌ای متناقض رفتار می‌کند. در حالی که دولتش خواستار آن است که ما اروپایی‌ها امنیت‌مان را بر عهده بگیریم، بیوسهت تلاش می‌کند تا هر پروژه دفاع مشترک را تضعیف کند. این‌گونه تعصب و کونه‌بینی نسبت به همکاری امنیتی اروپا تازگی ندارد. ایالات متحده می‌گویند چنین همکاری‌هایی سبب ائتلاف وقت و منابع ناتو شده است، اما واقعیت چیز دیگری است. منبع واقعی دور باطل و ائتلاف، موانعی است که کشورهای اروپایی برای ایجاد توانایی‌های مشترک با آن مواجه هستند. ترامپ همچنین به اقدامات انجام شده برای تقویت صنعت دفاعی اروپا معترض است، چرا که این اقدامات اروپا را کمتر وابسته به صادرات ایالات متحده می‌کنند. اما اصرار بر اینکه که اروپا به خودکفایی بیشتر دست یابد و در عین حال تلاش کند تا بیشتر به اسلحه، تجهیزات و تکنولوژی آمریکایی وابسته شود، هیچ معنایی ندارد. اتحادیه اروپا با توجه به تاریخ طولانی کمک به امنیت جهانی از طریق مأموریت‌های غیر نظامی و نظامی، برای ناتو می‌تواند بسیار سودمند باشد. اتحادیه اروپایی که رویکردی مستحتر و یکپارچه‌تر برای دفاع از خود داشته باشد، ناتو را قوی‌تر می‌کند و این به سود آمریکا خواهد بود. ترامپ به جای تأکید بر رفتار جنگ‌طلبانه غیردیپلماتیک و یکجانبه علاقه‌ان‌تر است که با اتحادیه اروپا به عنوان یک دوست برخورد کند که همیشه با کشورش همراه بوده است و رویکرد همکاری با اروپا برای دفاع جمعی را در پیش بگیرد.

*** نماینده عالی اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امنیتی، دبیر کل ناتو و وزیر امور خارجه سابق اسپانیا**

آکادمی

۲ نکته درباره انتقاد!

بابک زمانی

رئیس انجمن سخته مغزی

دقت کرده‌اید همه ما وقتی با یک نقد مواجه می‌شویم اولین چیزی که به ذهنمان می‌رسد، انتقادکردن از منتقد است؟ مثلاً وقتی کسی در مورد پاکدستی ما در کاروبار روزانه سؤالی می‌پرسد یا نقدی می‌کند، ما درعوض پاسخ به نقد منتقد، بلافاصله در ذهنمان می‌گذرد «خودش فلان کار و بهمان کار را کرده، حالا به من درس میده» و از طرف در موقعیت فرادستی نباشد که بتواند به روز و روزگار ما آسیبی برساند، عین این مطالب حتی تندتر و بدتر از آن را بر زبان می‌آوریم.

در مورد فرادستان هم «بله قربان» و «چشم‌چشمی» می‌گویم، اما در دل ناله می‌کنیم که «باشه این‌طور؟» یا «دیدار به قیامت!». البته پاسخ تا قیامت منتظر نمی‌ماند و در اولین فرصت در جمع دوستان و همکاران پته آقا را روی میز می‌ریزیم و با عبارت مبهمی که اصلاً نمی‌توان آنها را غیبت به حساب آورد به همه حالی می‌کنیم که طرف با این‌همه اشکال تازه دارد از ما اشکال می‌گیرد! اینکه این نقد در چه زمینه و فضایی به عمل آمده باشد خیلی مهم نیست. می‌تواند در زمینه مسائل اجتماعی باشد یا در مسائل فردی و خصوصی، در فضای رسانه باشد، در یک جلسه کاری و اداری باشد یا در یک محیط ادبی، خیلی فرقی نمی‌کند. نقد منتقد، روش روزمرهای است که در بسیاری از موارد کارایی خود را بر اثبات رسانده، طرف را منکوب و سلاکت سرجای خودش می‌نشانند. اصلاً در بسیاری از موارد نقد نمی‌کنید، چون از پاسخ نقد و اشاره به خطاهایی واقعا موجود می‌هراسیم.

نقد شخص منتقد به‌جای پاسخ یا پذیرش نقد، بی‌تردید از ریشه‌هایی بدوی در رفتار ما ریشه می‌گیرد، چراکه اولاً اثبات مشکلات جدی در کسی که منتقد ماست به‌هیچ‌بره انتقاد وارده‌شده را توجیه نمی‌کند و برعکس به نوعی تأیید نقد انجام‌شده است. در حقیقت به این معنی است که بله «من این‌طور هستم، تو هم این‌طور» و همه همین‌طور باشیم؛ و علاوه‌هیچ نقدی در میان پاسخ نقد روا نیست؛ چراکه به این معناست که گویا تا همین امروز شاهد و ناظر این مشکلات

عدیده بوده و دم برنیاورده‌ایم، اما حالا که مورد انتقاد قرار می‌گیریم رو می‌کنیم! چشم‌پسستن بر بسیاری از مشکلات و کنار آمدن با آنها خود یک رویه غیراخلاقی است که ریشه در همان بدویت دارد. برخورد اخلاقی و مدرن آن است که با بیانی منطقی، ابتدا نقدی را که وارد شده (از جانب هرکس و با هر مشکلاتی که تصور می‌کنیم باشد) پاسخ دهیم و آنجا که پاسخی وجود ندارد، حتی در برابر آنکه او را خلافتکار فرض می‌کنیم بپذیریم و در صورت امکان قول جبران دهیم و انتقاد از منتقد را به زمانی که شانه معامله خطاها بر اذهان نرود موکول کنیم.

آشکار است که یک خطاکار هم ممکن است حقیقتی را بر زبان بیاورد و نقد منتقد هیچ‌گاه نمی‌تواند و نباید جای نقد موضوع را بگیرد. پاسخ هر نقدی با نقد منتقد راه را بر هر تغییر مثبتی در زنجیره خطاهای منبذ و درواقع به آنجا می‌رسد که «همه‌چیزمان به همه‌چیزمان بیاید» و هیچ چیز تغییر نیابد.

اما نام این متن [دو] نکته بود. اگر نکته اول، پاسخ نقد با نقد منتقد باشد،

نکته دوم آن است که همه ما به دلایل خاص شرایط محیطی، آکنده از مشکلات

و خطاهای کوچک و بزرگ، پیدا و ناپیدا هستیم. بنابراین اگر اصل نقد منتقد را

نقض نکنیم، در پاسخ به همه انتقادات همواره پاسخ‌هایی آماده در جیب داریم

که تداوم خطایمان را بدون کمترین اصلاح مقدور و میسر می‌کنند.

پیشخوان

ملوانان آزادشده در بندر و دریا

تازه‌ترین شماره ماهنامه «بندر و دریا» منتشر شد. جلد این شماره به بازگشت ملوانان آزادشده از دست دزدان دریایی سومالی اختصاص یافته و پرونده ویژه‌ای در این زمینه تهیه شده است. گزارش اختصاصی مجله بندر و دریا از دو روستای زادگاه ملوانان به‌اسارت‌گرفته‌شده چهارپهاری و گفت‌وگو با آنها، نگاهی به پرونده دزدان دریایی از سال ۲۰۱۰ تاکنون و تلاش‌های سینمای جهان برای نشان‌دادن این بزه بین‌المللی از مهم‌ترین بخش‌های پرونده جلد این شماره نشریه است. بندر و دریا در بخش اقتصادی به اقتصاد دریامحور پرداخته و نگاهی به سازوکار تجاری بندر شانگهای، شروع معرفی بنادر مهم جهان از دیگر بخش‌های نشریه بندر و دریاست. از سوی دیگر، این نشریه به ششمین اجلاس فرماندهان نیروی دریایی کشورهای حاشیه اقیانوس هند توجه ویژه‌ای داشته است. بخش فرهنگی از این پس به بخش‌های مختلف نشریه افزوده شده است. گفت‌وگو با کاظم بایرام‌بخش، عکاس و مستندساز زیر دریا نیز در این شماره از ماهنامه بندر و دریا چاپ شده است.

شماره ۲۵۴ نشریه بندر و دریا با قیمت ۱۰ هزار تومان منتشر شده و تلاش می‌کند با پرداختن به زندگی در بنادر ایران و جذابیت‌های دانش دریانوردی، در این زمینه فرهنگ‌ساز باشد.

